

«Ὁ Διακός φορεμένος με ὀλόχρυσον στολὴν καὶ ὀλόχρυσον θυμιατὸν
σὰς ἐθυμίασε...»

Ἡ ἐν Καρυαῖς ἐμφάνεια τοῦ Ἁγίου Πρωτομάρτυρος Στεφάνου* 14ῆ Ἰουλίου 1958

Κατελθὼν ἐκ Καρυῶν ὁ ἅγιος Καθηγούμενος Ἀρχιμ. Γαβριήλ, ἔνθα εἶχε μεταβῆ διὰ τὴν συγκληθεῖσαν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος Διπλῆν Σύναξιν, διηγῆσατο ἡμῖν τὴν ἀκόλουθον ἐμφάνειαν τοῦ Ἁγίου Πρωτομάρτυρος Στεφάνου, γενομένην ἐν τῷ Ναυδρίῳ τοῦ Ἀντιπροσωπείου (Κονακίου) ὡς ἐξῆς:

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν, 14ην τρέχοντος μηνός, Ἑορτὴν τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου, ὁ Ἀντιπρόσωπος τῆς Μονῆς γέρων Δομέτιος, προσεκάλεσε τὸν εὐλαβέστατον ἐν Ἱερομονάχοις Νικόστρατον, Ἀντιπρόσωπον ὄντα ἐν τῇ Ἱερᾷ Κοινότητι τῆς σεβασμίας ἀδελφῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος τοῦ Ρωσικοῦ, ἵνα τελέσῃ τὴν ἱερὰν Λειτουργίαν ἐν τῷ Κονακίῳ, λόγῳ τῆς διπλῆς Ἑορτῆς καὶ διὰ τοὺς ἐκεῖσε ἀποσταλέντας ἐκ τῆς Μονῆς ἀδελφοὺς διὰ τὴν συλλογὴν τῶν λεπτοκαρῶν (φουντουκιῶν).

Κατὰ τὴν ὁμολογίαν λοιπὸν τοῦ Ἀντιπροσώπου καὶ ἄλλων ἀδελφῶν, ὁ ἐν λόγῳ Ἱερομόναχος ἦλθε εἰς τὸν Κονάκιον, περὶ τὸ τέλος τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθοῦ καὶ δῆ, ὅταν ἔψαλλον τὴν Δοξολογίαν. Παρατηρήσας ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τὴν θύραν, δὲν εἰσῆλθε μέσα, ἀλλ' ἐστάθη ἔξωθεν τῆς Ἐκκλησίας, εἰς τὰ παρακείμενα στασίδια. Ἐστέκετο ἐκεῖ μετὰ πολλῆς εὐλαβείας καὶ τρόπον τινὰ ὡς

Ἡ θαυματοργὴ
Εἰκόνα τοῦ Ἁγίου
Στεφάνου,
ἡ ὁποία εὕρισκετο
εἰς τὸ ὁμώνυνο
Παρεκκλήσιον εἰς τὸ
Κονάκι τῆς Μονῆς
Διονυσίου. Καρυῆς
Ἁγίου Ὁρους.

ἐνθους καὶ ἐκστατικὸς διὰ τὰ ὑπ' αὐτοῦ μυστικῶς θεωρούμενα.

Ὁ Ἀντιπρόσωπος βλέπων ταῦτα διηπόρει καὶ μετ' ὀλίγον ἐπανελάβε πάλιν:

- **Ὁρίστε, παπᾶ**, ἔλθετε μέσα νὰ πάρετε «καιρόν».

Ὁ Ἱερομόναχος ἀπήντησε:

- **Τί** λέγεις, Γέροντα, ἀφοῦ ἔχετε ἄλλον μέσα παπᾶ καὶ λειτουργεῖ, τί νὰ κάμω ἐγὼ νὰ ἔλθω μέσα;

Ταῦτα ἀκούσας ὁ Ἀντιπρόσωπος καὶ ἐν ἀπορίᾳ καὶ θαυμασμῷ διατελῶν λέγει: **Λειτουργία** ἀπὸ ἄλλον παπᾶ μέσα;...

Καὶ ὁ Ἱερομόναχος τοῦ ἀπαντᾷ:

- **Πῶς** δὲν γίνεται Λειτουργία, ἀφοῦ ὁ Διάκος πρὸ ὀλίγου ἐθυμίασεν ὄλους, καὶ τὰς εἰκόνας τῆς Ἐκκλησίας καὶ μόλις τώρα ἐμβῆκεν εἰς τὸ Ἱερόν! **Πῶς** ἐξηγεῖται, ἀφοῦ ὁ Διάκος φορεμένος μὲ ὀλόχρυσον στολὴν καὶ μὲ ὀλόχρυσον θυμιατὸν σᾶς ἐθυμίασε καὶ τώρα μόλις ἐμβῆκεν εἰς τὸ Ἱερόν; **Μόνος** του λειτουργεῖ, χωρὶς παπᾶν;...

Ταῦτα ἀκούοντες ὁ τε Ἀντιπρόσωπος γέρων Δομέτιος καὶ οἱ ἐπίλοιποι ἀδελφοὶ καὶ τινες ἄλλοι ἐκ τῶν γειτονικῶν κελλίων ἐλθόντες, πάντες ὑπεννόησαν ὅτι θείαν ὄπτασίαν εἶδεν ὁ Ἱερομόναχος, δηλαδὴ τὸν Ἀρχιδιάκονον Ἅγιον Στέφανον, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν μνήμην τιμᾶται τὸ Ναῦδριον. **Καί**, ἐνῶ ἰκετευτικῶς τὸν παρεκάλουν νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ Ἱερόν καὶ μαζί μὲ τὸν Διάκονον ποῦ εἶδε, νὰ συλλειτουργήσῃ, τὸν ὁποῖον αὐτοὶ δὲν ἐβλεπον, αὐτὸς ὁμως δὲν ἐδέχετο.

Τοιαῦτα καὶ ἄλλα παρόμοια λέγοντες, μόλις καὶ μετὰ βίας κατεπεῖσθη νὰ εἰσέλθῃ ὁ εὐλαβέστατος ἐκεῖνος Ἱερομόναχος εἰς τὸ Ἱερόν καὶ νὰ ποιήσῃ, ὡς ἔθος, τὴν ἱερὰν Λειτουργίαν. **Ὁπότε** συνελθὼν εἰς ἑαυτόν, κατενόησεν ὅτι τὰ ὑπ' αὐτοῦ πρὸ ὀλίγου ὀραθέντα, ἦσαν ἐπίσκεψις καὶ ἐμφάνεια αὐτοῦ τοῦ Ἀρχιδιακόνου καὶ Πρωτομάρτυρος Στεφάνου. **Ὄταν**, μετὰ τὴν Λειτουργίαν, ἔγινε τὸ κέρασμα στὸ Ἀρχονταρίκι, μόνος του ὁ ἐν λόγῳ Ἱερομόναχος Νικόστρατος, Ρῶσος, ὠμολόγησε καὶ εἶπεν εἰς τοὺς ἀδελφούς:

- **Νὰ** γνωρίζετε, πατέρες, ὅτι ἐδῶ ἔχετε μεγάλην χάριν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν σας. **Ὁ Ἅγιος Στέφανος** πολὺ σᾶς ἀγαπᾷ. **Διότι** δὲν εἶναι ὀλίγον νὰ ἔλθῃ ὁ Ἅγιος Στέφανος νὰ σᾶς θυμιάσῃ.

Ταῦτα σημειοῦμεν εἰς διηνεκῆ μνήμην καὶ γνῶσιν τῶν μεταγενεστέρων τῇ 22ᾳ Ἰουλίου 1958.

□

(*) Λαζάρου Μοναχοῦ Διονυσιάτου, Διονυσιάτικαι Διηγήσεις, Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Διονυσίου, § 62, σελ. 163-165, β' ἔκδοσις, Ἅγιον Ὄρος 1989. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.